

שבת נו. (תחילת הפרק) עד נח. (5 מהסוף)

מצאנו שתי גירסאות בדברי רב הונא בר"י:
גירסא א': עקרונית לא גזרו על תכשיט ארוג.
גירסא ב': נשים לא מקפידות להסירו בזמן
הרחיצה. לכן הוא לא חוצץ.

נפ"מ בין הגירסאות: כשהתכשיט מלוכלך
 ונשים מקפידות עליו.

- הערות:**
1. בתכשיט ארוג לא גזרו כיוון שאינו חוצץ.
  2. בחוט דק ששמים על הצואר לא גזרו. האישה לא מהדקת אותו (מחשש שתחנק) ולכן אינו חוצץ ומכיוון שאינו חוצץ לא גזרו.
  3. מותר לצאת בחוטים העשויים משער.

במשנה במקוואות מובאת דעת ר' יהודה:
ר"י: חוטי צמר וחוטי שער אינם חוצצים.
 הגמרא מסיקה שחכמים מודים לר"י שחוטי
 שער אינם חוצצים.

משנה

חכמים אסרו לצאת בתכשיטים אלו לרה"ר מחשש
שהאישה תורידם ותטלטלם:

חוטי צמר, פשתן ורצועות הקשורות בשערה,
 טעם האיסור: כיוון שאסור לטבול בהם כשהם מהודקים חוששים
 שאחרי ריפוי הקשר הם יפלו והיא תוליכם ברה"ר.
 טוטפת רצועה מזהב שעוברת מאוזן לאוזן, שאינה תפוררה.
 סרביטין קישוטים היורדים מראשה לחייה, שאינם תפורים.
 כבול כיפה של צמר שנחבשת מתחת לסבכה או חותם של עבד.
 ירושלים של זהב כפי שעשה ר' עקיבא לאשתו רחל.
 קטלא סינר מקושט, המהודק לצואר ומגיע עד כנגד הלב.
 נזם שעל האף (עגיל של אוזן התירו).
 טבעת שאין בה חותם אם יש בה חייב חטאת.
 מחט שאינה נקובה אם היא נקובה חייב חטאת.

חכמים גזרו שבכל התכשיטים הללו (חוץ מכבול) יהיה אסור
 לצאת גם לחצר מעורבת מחשש שיתרגלו ויצאו גם לרה"ר.

כיפת צמר
 התנאים נחלקו בברייתא האם מותר לצאת בכיפה לרה"ר.
 ת"ק: אסור. ר' שמעון בן אלעזר: מותר.
 האחרונים הסבירו שר' אבהו סבר כת"ק ושמואל סבר כרשב"א.

האמוראים נחלקו מהו
הכבול המוזכר במשנה:

ר' אבהו: כיפת צמר
 הנחבשת מתחת
 לסבכה.

שמואל: חותם של
 עבד.

חותם של עבד

בחותם שעשה לעצמו:
אסור לצאת

בחותם שעשה לו רבו:
בבגדו:
 חותם מכל חומר: אסור לצאת - מחשש שהחותם יפול ויקפל את בגדו כדי
 להסתיר זאת.

בצוארו:
 בחותם ממתכת: אסור לצאת - מחשש שיפול וירימו.
 בחותם מחרס: מותר לצאת.

פעמון סתם - אסור לצאת בו - מחשש
 שיפול ויטלטלו.
פעמון הארוג לבגדו - מותר לצאת בו (אם
 ארגו מומחה) - 'כל דבר ארוג לא גזרו בו'.

שלוש הלכות נאמרו ב'איסטמא' - לבד (שאינו עשוי מאריגה) המכסה שערות
 שיוצאות מהשבכה:

1. אין בו משום כלאים - כיוון שאינו ארוג.
2. אינו מטמא בנגעי בגדים - כיוון שאינו ארוג.
3. אין יוצאים בו לרה"ר - מחשש שתורידו מראשה כדי להראות לחברותיה.